

Козюпа М. Р.
*студент юридичного факультету
Західноукраїнського національного
університету
Науковий керівник: к.ю.н., доцент,
доцент кафедри теорії та історії
держави і права ЗУНУ
Кравчук В. М.*

ІСТОРИЯ ЖИТТЯ ОДНОГО ВОЇНА УПА ПІД ЧАС БОРОТЬБИ З РОСІЙСЬКИМИ РЕЖИМОМ 1941-1945 рр.: ЗІ СПОГАДІВ МАСЛИНЧУКА ВАСИЛЯ ПАНАСОВИЧА

Постановка проблеми. У світлі останніх подій дослідження повсякденного життя та націоналістичних ідей воїнів УПА мають велике значення у нашому житті. Воїни УПА протягом всього часу функціонування УПА виборювали право на незалежність та свободу для України. Придушення Радянським Союзом найменших проявів волевиявлення та самостійності України та усунення державних діячів, які намагалися вибороти свободу для українського народу посилили лють націоналістів, які прагнули вибороти свободу та знищити радянські ідеали на території України. З цією метою і створено Українську Повстанську Армію.

Метою публікації є розкриття особливостей життя і повсякденної боротьби воїнів УПА з російським режимом в період 1941-1945 рр. на основі спогадів одного із учасників тих подій - Маслинчука Василя Панасовича.

Виклад основного матеріалу. Як згадує В. Маслинчук, крім найжорстокішого в світі московського більшовизму, українцям в період 1941-1945 рр. довелося боротися в запеклих битвах і з німцями, а це було дуже важко. Ще важчим було усвідомлення того, що марево свободи все більше віддалялось від української землі. Коли Москва оговталась та радянський солдат вже йшов на Європу, комунізм почав ширитись по землі.

Була осінь 1944 року. Німці відступали, радянська армія йшла всім фронтом. Вояки УПА зрозуміли, що в цій ситуації вже нічого неможливо змінити і більшовики будуть знищувати всіх, хто навіть в думках виношував святе для українців слово "свобода". Хлопці тримались разом по п'ять-сім осіб, переховувались в криївках і хотіли перебраться на захід. Вони боролись в складі партизанської організації Степана Бандери. Василь Маслинчук мав на той час 18 років, був зв'язковим і доставляв від села до села різні повідомлення, а для цього одягався в жіночий одяг. Це був вимушений крок, адже коли село займали німці, то з Німеччини приходили накази відправляти молодь в Німеччину.

“В січні 1944 р. радянська армія ступила в наше село. Я належав УПА і відносився до боївки. Вдома я не ночував, адже там мене могли спіймати енкаведисти. Солдати НКВД були підступні і жорстокі, переодягалися в форму УПА та вчиняли звірства серед населення і списували це на вояків УПА. Серед таких солдатів були і українці. Ми з хлопцями мали пару гранат та переховувались у лісі, але нам необхідна була їжа та чиста білизна. Енкаведисти робили часті облави і тому з’являтися в селі було небезпечно, але одного разу я все таки зайшов до дому і нарвався на облаву. До хати я не встиг зайти, мене впіймали по дорозі. Коли нас вели під конвоєм, виявилось, що один, такий як я, зрадив нас. Це був мій сусід. Нас кинули до підвалу, а на третій чи четвертий день почали викликати на допит. Мене питали, чи я був в УПА, погрожували розстрілом та били, але ми всі тримались, бо не хотіли розповідати, де переховувались вояки УПА” [1].

“Нам давали зустрічі з матерями, проте їжі зовсім не давали, дозволяли тільки передавати. Далі нас погнали 60 км пішки до міста Рівне. Там погрузили в потяг. Куди ми їхали, на захід чи на схід, ніхто не знав. По дорозі хлопці почали готуватись до втечі. Хтось відкрив двері вагону і скинув вартового. Хлопці почали на ходу стрибати з вагона. Я стрибати не міг через травмовані ноги. У вагоні залишилось декілька чоловіків, які не хотіли тікати, і ті, хто були побиті, як я. Так ми опинилися в місті Долині” [1].

“... З нас сформували взводи та погнали в гори, там нас готували як красноармійців. Далі нам дали по 3-4 гранати і сказали, що будемо битись з німцями. Нас навчили стріляти і готували до фронту” [1].

Далі Василь Маслинчук згадує: “Одного ранку ми почали готуватись до наступу на німців. Німці почали наступати першими, приказу не було. Двоє німців прорвались через кущі і я ніби почув їхні слова «Здавайтесь», а в цей час котрийсь з сержантів кинув в німців гранату. Один осколок від гранати попав мені за вухо прямо в голову, а інші два засіли в спині. Німці все ж таки підійшли до нас. Я побачив як один з наших тримався за розірваний живіт і просив щоб його добили. Німці повели нас до вантажівки і повезли до Кракова. Далі відвезли нас до концтабору Клагенфур. Нас зовсім не годували. Якось при роздачі хліба на 8 чоловік, один з полонених вкрав буханку хліба і ми всі залишились голодними, а злодія так і не впіймали” [1].

Там В. Маслинчук зустрів українця в німецькій формі, який спитав, чи хотів би він воювати за Україну. Після ствердної відповіді, його та інших завезли в якусь місцину в Німеччині, де був табір, в якому знаходились бійці Української визвольної війни. Їм дали німецьке знаряддя та нашивки з тризубом, що їх особливо потішило, а потім відправили в Югославію для боротьби з партизанами.

“Коли нам повідомили, що Гітлер помер, ми вирішили йти до Італії, щоб нас не передали Сталіну. Ось таким був мій шлях на території України під час боротьби з російським режимом 1941-1945 рр. Після того я поїхав в Америку і пообіцяв собі повернутись в Україну коли вона вже стане незалежною” [1].

Висновки. Життя воїнів УПА було сповнене небезпек кожену секунду. Вони знаходились на межі життя і смерті, перебували в полоні та піддавалися катуванням, але ніхто з них не здавав своїх. Відстоювали свободу своєї країни та боролися за неї.

Вважаємо, що кожен громадянин України змалку повинен знати своїх героїв, які все життя жили в страху, але у вірі на краще майбутнє, яке вони створять своїми зусиллями. Роками російська імперія прагнула придушити нашу націоналістичність, але ми завжди йшли до своєї мети. Героями України є не тільки відомі діячі, а й прості воїни УПА, які пережили багато страждань, але не зрадили своїм ідеалам.

Список використаних джерел

1. Спогади дідуся про війну, УПА і Україну. Youtube канал (Заставний Петро Романович). URL: <https://youtu.be/AeF18jd45To>

Лівандовський В. Р.

*студент юридичного факультету
Західноукраїнського національного
університету м. Тернопіль*

*Науковий керівник: к. ю. н., доц., завідувач кафедри теорії
та історії держави і права ЗУНУ,
Заслужений юрист України
Кравчук М. В.*

ПРАВОВИЙ НІГІЛІЗМ В УКРАЇНІ ДЖЕРЕЛА ЙОГО ВИНИКНЕННЯ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

Постановка проблеми. Об'єктом всієї діяльності держави є людина. Її основна ціль це захист прав та свобод кожного громадянина, згідно з принципами будь-якої демократичної держави, але не кожна держава може досягнути даної мети є ряд перепон, що перешкоджають вказаному процесу. І однією із перешкод виступають всі дії суб'єктів, що ігнорують та суперечать Конституції, законам, нормам та цінностям встановлені державою, що є опорою порядку та її стабільного розвитку. Подібний негативний вплив призводить до бачення того, що державна влада втрачає довіру людей і не є здатною повністю здійснювати свої основні функції по захисту прав людини, в свою чергу це означає, що є потреба до змін. З огляду на українську суспільство одним із найбільш розповсюдженим явищем є недовіра до власної державної влади і